De combinatie Jan, Rob en Sander Corstjens -Dijkstra te Thorn.

Een familietrio dat de fondwereld blijft verbazen.

Limburgse kampioen van de middaglossingen met de jaarlingen 2026. Weer een schitterende titel op een toch al rijkgevulde erelijst!

Er zijn namen in de duivensport die je niet zomaar uitspreekt, maar waarbij je onwillekeurig even rechtop gaat zitten. Namen die door de jaren heen een bijzondere klank hebben gekregen, omdat ze telkens opnieuw bewijzen dat kwaliteit, kennis en doorzettingsvermogen geen loze begrippen zijn. ***Corstjens-Dijkstra*** uit Thorn behoort zonder enige twijfel tot die categorie. Een combinatie die in de fondwereld al jarenlang met het nodige respect wordt genoemd en die ook in 2026 weer een prachtige reden heeft om op het podium te verschijnen.
Ditmaal staat het trio in de schijnwerpers als **Limburgs kampioen van de middaglossingen met de jaarlingen 2026**. Weer een titel erbij, weer een fraaie onderscheiding en opnieuw het bewijs dat de duiven van dit huis tot grootse prestaties in staat zijn. De kroon was al rijk gevuld, maar blijkbaar is er altijd nog plaats. Het trio heeft op de grote fondvluchten een reputatie opgebouwd die in menig duivenlokaal bekend is. De uitslagen zijn van een niveau om van te watertanden en laten zich niet zomaar evenaren. Wie de prestaties over een langere periode bekijkt, ziet geen toevallige uitschieter, maar een indrukwekkende reeks van kwaliteit en regelmaat.
In de jaren dat ik voor WEFO de wedvluchtverslagen verzorgde, heb ik de naam J. Corstjens dan ook menigmaal met bijzondere waardering genoemd. Wanneer er weer eens een uitzonderlijke prestatie was geleverd of een overwinning werd behaald, mocht de loftrompet worden bovengehaald. En daar was alle reden toe! Dan hebben we het nog niet eens over de vele kampioenschappen die in de loop der jaren werden behaald, waaronder het Limburgs Marathonkampioenschap. Het aantal successen is inmiddels zo groot dat het alfabet bijna woorden tekortkomt om ze allemaal te beschrijven.

Als de zon de scherprechter wordt,

Bij Corstjens-Dijkstra weten ze als geen ander dat de grote fond niet alleen vraagt om sterke duiven, maar ook om duiven die onder moeilijke omstandigheden hun kwaliteiten kunnen tonen. Vooral wanneer de koperen ploert zich nadrukkelijk laat gelden en de zon de scherprechter van de wedstrijd wordt, lijken de duiven van dit hok zich bijzonder thuis te voelen. Dan komt het aan op uithoudingsvermogen, karakter en de kwaliteit die door de generaties heen is opgebouwd. De grote fond is immers geen wedstrijd voor haastige vogels die na een korte inspanning weer op adem moeten komen. Hier wordt gevraagd om atleten die blijven vechten, ook wanneer de omstandigheden zwaar worden. En juist op dat terrein heeft de combinatie Corstjens-Dijkstra zijn sporen ruimschoots verdiend.

Teletekst zegt genoeg!

Ook in het afgelopen seizoen waren er opnieuw prestaties die de aandacht trokken. De Teletekstvermeldingen vormden een fraaie bevestiging van de klasse die op het hok in Thorn aanwezig is.

Een overzicht om met trots naar te kijken:

- **Cahors – 3 juli:** een knappe 10de prijs.
- **Barcelona – 3 juli:** eveneens een 10de prijs.
- **Marseille – 19 juli:** een schitterende 5de prijs.
- **Bergerac – 24 juli:** een voortreffelijke 2de prijs.

Vier vermeldingen die voor zich spreken en die laten zien dat het trio Corstjens-Dijkstra ook op de grote internationale fondvluchten nadrukkelijk van zich laat horen. Het zijn prestaties waarmee je niet alleen thuis, maar ook ver buiten de eigen regio indruk maakt.

En wie denkt dat zulke successen uitsluitend op het eigen hok tot stand komen, moet maar eens kijken naar de prestaties van duiven die uit hun lijnen afkomstig zijn en op andere hokken worden gespeeld. Ook daar wordt bewezen dat de kwaliteit aanwezig is. Een goede duif kan immers op verschillende plaatsen laten zien wat zij waard is. Wanneer haar nakomelingen elders eveneens uitblinken, is dat een compliment voor de kweker en voor het werk dat aan de basis van die prestaties ligt.

Cassartelli en Cody houden de vlag hoog,

Bij de naam Corstjens-Dijkstra horen natuurlijk ook de beroemde duiven zoals **Cassartelli en Piezewiet** bijvoorbeeld. De eerst genoemde vloog in zijn vliegjaren 4 maal in de top-tien van de wedvluchten Dax en St.Vincent en werd Nationaal Asduif. Hun naam is nauw verbonden met de kwaliteit die op dit hok werd opgebouwd. De nazaten van deze bijzondere stamvaders blijven de familienaam eer aandoen en houden de vlag hoog. Dat is misschien wel een van de mooiste aspecten van de duivensport. Een topper kan voor onvergetelijke momenten zorgen, maar de werkelijke waarde blijkt pas wanneer zijn kwaliteiten worden doorgegeven en de volgende generaties eveneens weten te overtuigen. Dan blijft een naam voortleven, niet alleen in de herinnering, maar vooral in de uitslagen. Bij Corstjens-Dijkstra is dat duidelijk het geval. De oude successen vormen geen eindstation, maar een fundament waarop verder wordt

gebouwd. En met Jan, Rob en Sander aan het roer is er een familietrio dat de duivensport met hart en ziel beleeft.

Een kampioenstitel met een gouden randje,

De titel van Limburgs kampioen van de middaglossingen met de jaarlingen 2026 is dan ook meer dan zomaar een nieuwe onderscheiding. Het is een erkenning voor een familie die al vele jaren haar stempel op de fondwereld drukt. Een familie waarin de liefde voor de duiven van generatie op generatie wordt doorgegeven en waarin ervaring, toewijding en kwaliteit hand in hand gaan. Voor senior Jan, die op zijn 85ste nog altijd deel uitmaakt van dit verhaal, moet het bijzonder mooi zijn om te zien hoe de sport die hij als jongen dankzij zijn oom leerde kennen, inmiddels ook door zoon en kleinzoon met zoveel enthousiasme wordt voortgezet.

Corstjens-Dijkstra uit Thorn is niet zomaar een naam op een uitslagenlijst. Het is een begrip dat door de jaren heen is opgebouwd, met prestaties die respect afdwingen en duiven die hun kwaliteit ook elders bewijzen.

Jan, Rob en Sander: van harte proficiat met deze Limburgse kampioenstitel! De duivensport mag trots zijn op families waarin de passie voor onze gevleugelde vrienden blijft leven. En als de nazaten van **Cassartelli en Piezewiet** de komende jaren blijven doen wat ze tot dusver hebben laten zien, dan zou het mij allerminst verbazen wanneer er nog menig hoofdstuk aan dit indrukwekkende verhaal wordt toegevoegd.
Want bij Corstjens-Dijkstra geldt nog altijd: **de naam is gevestigd, de kwaliteit bewezen en de kampioensdrang springlevend! De duivensport zit in de familie.**
Wie het verhaal van Corstjens-Dijkstra wil begrijpen, moet terug naar senior Jan. Met zijn 85 jaar is hij een man die al vanaf zijn kinderjaren met de duivensport is verbonden. De eerste vonk werd aangestoken door zijn oom, die hem met het duivenvirus besmette. En zoals dat wel vaker gaat met een besmetting waarvoor geen geneesmiddel bestaat, is Jan er nooit meer van genezen. Zijn vrouw bleek evenmin een onbekende in de wereld van de gevleugelde atleten. Ook zij stamt uit een duivenfamilie. Het was dus bijna vanzelfsprekend dat de liefde voor de duiven niet bij de ouders zou blijven, maar ook de volgende generaties zou bereiken.

Zoon Rob, inmiddels 50 jaar, en kleinzoon Sander, 26 jaar, werden eveneens gegrepen door de bijzondere aantrekkingskracht van de duivensport. Zo groeide uit een familietraditie een hecht trio dat samen aan de toekomst bouwt, zonder de waardevolle lessen uit het verleden uit het oog te verliezen. En laten we eerlijk zijn: wanneer de duivenliefde van generatie op generatie wordt doorgegeven, wanneer kennis en ervaring samengaan met nieuwe inzichten en wanneer iedereen hetzelfde doel nastreeft, dan kan er iets moois ontstaan. Bij Corstjens-Dijkstra is dat inmiddels ruimschoots bewezen.

Van Jan alleen naar een ijzersterk trio,

In vroegere jaren stond senior Jan alleen met zijn naam in de uitslagen. Ook toen al wist hij menig liefhebber naar de uitslagenlijst te laten kijken met de vraag hoe hij het telkens weer voor elkaar kreeg. Inmiddels is de familienaam uitgebreid met Rob en Sander, maar de prestaties zijn er niet minder indrukwekkend door geworden. Integendeel!

Ook in het samenspel onder de naam “Maasdal” zijn ze toppers.

Alsof de indrukwekkende prestaties op eigen naam nog niet genoeg waren, liet Corstjens-Dijkstra ook in het samenspel onder de naam “**Maasdal”** zien uit welk hout de duiven zijn

gesneden. In het afgelopen seizoen werd het samenspel maar liefst tweemaal als winnaar afgevlagd. Zowel op Cahors, op 6 juni, als op Bergerac, op 25 juli, mocht de overwinning worden gevierd. Twee vluchten waarop de kwaliteit opnieuw bovendreef en waarop de naam Maasdal bovenaan prijkte. Zulke overwinningen komen niet zomaar uit de lucht vallen. Ze zijn het resultaat van jarenlang bouwen aan sterke duivenlijnen, ervaring opdoen en blijven geloven in de kwaliteit die men onder de pannen heeft. Het onderstreept nog maar eens dat de combinatie Corstjens-Dijkstra niet alleen individueel zijn mannetje staat, maar ook in het samenspel een belangrijke rol speelt. Wanneer de grote fond op het programma staat, is het zaak om rekening te houden met deze Thornse combinatie. De uitslagen van het afgelopen seizoen spreken wat dat betreft duidelijke taal! **Proficiat**!

(Pie Schepers)